

Levi van Veluw, Monolith I. ©

Plus

Een diepe duik in het donker en oppervlakkige tapijten

Jeanne Prisser

Jeanne Prisser bericht over wat zich afspeelt in de voorhoede van de beeldende kunst. Deze week: een duik in de donkere fantasiewereld van Levi van Veluw.

Door: Jeanne Prisser 30 september 2016, 02:00

Wandelend door The Monolith, de indrukwekkend sonore Levi van Veluw-tentoonstelling vol typische Levi van Veluw-objecten, trof ik Levi van Veluw. Hij morrelde aan een camera. Zijn haar zat woest. Zojuist, verklaarde hij zijn aanwezigheid, had hij enkele minuscule aanpassingen aan zijn installaties gedaan, kleine dingen waarmee hij toch niet helemaal gelukkig was.

Voor de duidelijkheid: de tentoonstelling was op dat moment al meer dan twee weken open.

Charles Saatchi doopte een groep kunstenaars ooit tot new neurotic realism. Levi van Veluw behoort tot een groep die ik bij deze omdoop tot new neurotic perfectionism (Hans Op de Beeck, Stefan Bleekrode en Charles Avery behoren er onder anderen ook toe). Het zijn makers die een eigen wereld maken die ze tot in de details van de details van de details uitwerken.

In het geval van Van Veluw pakt dat goed uit. De objecten - een kubus die dienstdoet als opslag voor brokjes steenkool, bureaus wegzakkend in een donkere waterpoel - trekken je een donkere fantasiewereld in, een plek die niet genoeglijk is, maar wel intrigerend, en waarin je makkelijk gelooft.

De logische ontwikkeling van dit oeuvre laat zich uitdenken: Levi van Veluw moet een patroon vinden die hem een stuk land en gebouw geeft waar hij zijn denkbeeldige wereld in volle omvang en naar eigen inzicht kan vormgeven. De para-artistische infrastructuur (openingen, verzamelaars) rond die wereld zal vervolgens ook door Van Veluw worden uitgedacht. Personeel, bezoekers, de galeriehouder en de kunstenaar zelf zullen daarbinnen door acteurs worden gespeeld. Ikzelf word uiteraard ook een personage. Dat zal worden vertolkt door de actrice Tilda Swinton.

Levi van Veluw, The Monolith, Ron Mandos, t/m 29/10.

Levi van Veluw behoort tot een groep die ik bij deze omdoop tot new neurotic perfectionism